

Polityka makroekonomiczna i redystrybucyjna w czasach pandemii

Pandemia COVID-19 stanowi duże wyzwanie dla polityki zdrowotnej. W odpowiedzi na jej wybuch większość krajów wdrożyła szereg drastycznych środków w celu powstrzymania rozprzestrzeniania się wirusa. Zasady te obejmowały wprowadzenie dystansu społecznego, kwarantannę i zamykanie niektórych branż. Działaniom tym często towarzyszyła niespotykana dotąd stymulacja fiskalna i monetarna.

Wydarzenia te stanowią bezprecedensowe wyzwanie dla polityki gospodarczej. Sama epidemia i podjęte środki ograniczające powodują poważne pogorszenie koniunktury gospodarczej i znaczną redystrybucję bogactwa. Na przykład ryzyko dla zdrowia jest poważniejsze dla osób starszych, podczas gdy zamykanie branż jest bardziej dotkliwe dla młodszych. Bardziej wykwalifikowani i wykształceni pracownicy mogą lepiej dostosować się do pracy online niż większość pracowników niewykwalifikowanych. Blokada wywiera negatywny wpływ na niektóre branże, podczas gdy inne mogą nawet na niej skorzystać.

Ogólnie rzecz biorąc, obecna pandemia wywołała duże zapotrzebowanie na badania nad optymalnymi reakcjami polityki gospodarczej i zdrowotnej na tego rodzaju wydarzenia, a nasz projekt ma na celu częściowe wypełnienia tej luki. Celem naszego projektu jest opracowanie modelu, który jednocześnie uwzględnia (i) rozwój sytuacji makroekonomicznej, (ii) podmioty różniące się podatnością na wprowadzane restrykcje (iii) rozwój epidemii. Model uwzględni dwukierunkowy związek między epidemią a rozwojem gospodarczym. Na przykład epidemia wpływa na gotowość ludzi do pracy lub kupowania towarów, co z kolei wpływa na szybkość rozprzestrzeniania się wirusa.

Model zostanie następnie wykorzystany do udzielenia odpowiedzi na pytania dotyczące optymalnych reakcji polityki gospodarczej i zdrowotnej, jakie należy podjąć podczas epidemii. Rozważymy środki takie jak kwarantanna, stymulacja monetarna i fiskalna czy redystrybucja fiskalna. Nasza ocena optymalności uwzględni następujące konsekwencje różnych narzędzi:

- konsekwencje epidemiologiczne (jak szybko epidemia zostaje powstrzymana),
- konsekwencje społeczne (np. liczbę ofiar śmiertelnych),
- koszt ekonomiczny (głębokość spowolnienia gospodarczego, wpływ na nierówności ekonomiczne).

Podsumowując, nasz projekt pogłębi zrozumienie, w jaki sposób władze publiczne powinny reagować na pandemię w najlepszy możliwy sposób.